

Bart roept met een stralend gezicht: “Papa en mama ik heb het zelf gedaan!”

Bart kijkt ons stralend met glunderende ogen aan en zegt:
“Papa en mama ik heb het zelf gedaan!”

Aan dit prachtige moment ging flink wat strijd, irritatie en spanning vooraf. Bart stopt op school met activiteiten als het tegengit en denkt het vaak niet te kunnen.

In de therapie hadden Bart, zijn vader en zijn moeder de opdracht gekregen om de bloktangram op te lossen. De opdracht was dat ze samen mochten kiezen of hij dit alleen ging doen of alle gezinsleden samen.

Bart wilde al starten met bouwen, waarop zijn vader zei: “Bart stop, we moeten eerst even overleggen?” Vader nam duidelijk de leiding en verzamelde krachtig de gezinsleden bij elkaar. Bij Bart was echter de energie om te beginnen al verdwenen. Zijn moeder was het papier aan het bekijken en gaf aan te weten hoe ze het probleem samen konden oplossen.

Zijn vader had in de gaten dat Bart zich terugtrok en vroeg hem wat er aan de hand was. Bart reageerde nukkig en benoemde niets. Zowel vader als moeder probeerden Bart te betrekken in het oplossen van het bloktangram maar, hoe meer ze dit probeerden des te geïrriteerder en gespannener Bart werd. De spanning en irritatie liep bij iedereen op en moeder: “Dit is precies wat er altijd gebeurt!”.

Samen bespreken we wat er gebeurt. Ik stel voor dat we een experiment gaan doen. Bart blijft nukkig. Ik voel dat hij luistert, maar hij blijft de andere kant opkijken.

Ik fluister richting ouders dat ik een nog veel moeilijkere opdracht heb en dat ik denk dat Bart dit zou kunnen, maar dat zijn ouders zich er niet mee mogen bemoeien.

Ik voel dat de spanning bij Bart wat zakt en heel even kijkt hij onze kant op. Als hij in de gaten heeft dat we dit zien kijkt hij weer stoïcijns vooruit. Intern voel ik mijn eigen spanning oplopen, wat wil ik hem graag in beweging krijgen maar als ik hetzelfde doe als ouders en hem ga motiveren bereik ik waarschijnlijk het tegenovergestelde.

Ik zeg tegen ouders dat ik de zeer moeilijke opdracht met daarop drie bloktangrammen op de grond neer ga leggen. Ik leg de opdracht zo neer dat Bart het net kan zien en nodig ouders uit om bij mij te komen zitten aan de andere kant van de zaal.

En....nog bijna voordat we opstaan duikt Bart bovenop de opdracht en begint druk te puzzelen met de blokken. Intern ben ik wel opgelucht yes, er is weer beweging bij Bart en ik ben benieuwd hoe ver hij gaat komen. Samen met ouders loop ik naar de andere kant en geef aan dat ze pas mogen helpen als Bart hier om vraagt.

Na ongeveer 15 minuten waarbij het voor moeder makkelijker was om niets te doen dan voor vader kijkt Bart ons stralend aan met glunderende ogen en zegt:

“Ik heb het zelf gedaan!”

